

RIKSDAGENS SVAR 39/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om betalningsinstitut och vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till 2009 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till lag om betalningsinstitut och vissa lagar som har samband med den (RP 172/2009 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 5/2010 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Lag

om betalningsinstitut

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på affärsverksamhet som består i att tillhandahålla betaltjänster.

Denna lag ska tillämpas på följande betaltjänster:

- 1) tjänster för kontantinsättning på eller kontantuttag från betalkonton och åtgärder för förvaltning och tillhandahållande av betalkonton,
- 2) genomförande av betalningstransaktioner genom girering enligt betaltjänstlagen (/), genom överföring till tjänsteleverantörens betalkonto, genom direktdebitering eller med betalkort eller något annat betalningsinstrument,
- 3) utfärdande av betalningsinstrument,

4) inlösen som gäller betalningstransaktioner med betalningsinstrument,

5) tjänster där tjänsteleverantören tar emot medel från en betalare utan att öppna betalkonto i betalarens eller betalningsmottagarens namn med avsikt uteslutande att överföra ett belopp som motsvarar de mottagna medlen till betalningsmottagaren eller en annan tjänsteleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar eller där tjänsteleverantören tar emot medlen på betalningsmottagarens vägnar och ställer dem till betalningsmottagarens förfogande (*penningförmedling*),

6) genomförande av betalningstransaktioner där betalarens samtycke till betalningstransaktionen ges med mobiltelefon eller dator eller någon annan teleterminalutrustning eller datatekniska enheter, och betalningen görs till operatören för systemet eller nätet för telekommunikation.

tion eller informationsteknik vilken endast fungerar som förmedlare av betalningstransaktionen mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varan, tjänsten eller någon annan nytthet (*betaltjänst med tekniskt hjälpmedel*).

Lagens 40 § ska tillämpas på sådana samman slutningar och företag som tillhandahåller betaltjänster enligt 2 § 1 mom.

2 §

Tjänster utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls av

1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

2) Statskontoret eller andra statliga myndigheter, landskapet Åland, kommunerna, samkommunerna eller andra regionala och lokala myndigheter,

3) Folkpensionsanstalten eller andra självständiga offentligt rättsliga inrättningar,

4) Europeiska centralbanken, Finlands Bank eller någon annan nationell centralbank,

5) företag som har beviljats koncession enligt lagen om posttjänster (313/2001),

6) bolag enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) eller av bolag enligt lagen om aktiefonderna (291/1979).

Denna lag ska inte heller tillämpas på följande tjänster:

1) penningtransporter,

2) tjänster vid förvärv av varor, tjänster eller andra nyttheter där betalningsmottagaren ger betalaren kontanter som en del av betalningstransaktionen,

3) tjänster som baseras på instrument som kan användas för förvärv av varor, tjänster eller andra nyttheter endast i lokaler som instrumentets utfärdare använder eller med stöd av avtal med utfärdaren, antingen inom ett begränsat nätverk av leverantörer av nyttheter eller för förvärv av bestämda nyttheter,

4) tjänster som består i att ta ut kontanter i kontantautomater, om tjänsteleverantören verkar på en eller flera kortutfärdares vägnar utan att vara part i ett ramavtal för betalkort som ingåtts med kunder som tar ut kontanter och förutsatt att tjänsteleverantören inte tillhandahåller andra betaltjänster.

3 §

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

1) förmedling av betalningar i samband med avtal om försäljning eller inköp av varor, tjänster eller andra nyttheter som en handelsrepresentant eller motsvarande representant som avses i lagen om handelsrepresentanter och försäljare (417/1992) har förhandlat fram eller ingått för sin huvudman,

2) betalningstransaktioner som grundar sig på checkar, dragna växlar, kuponger, resecheckar, skuldebrev eller postanvisningar i pappersform dragna på tjänsteleverantören i syfte att ställa medel till betalningsmottagarens förfogande,

3) betalningstransaktioner som genomförs inom ett betalningssystem eller ett system för avveckling av värdepapper mellan tjänsteleverantörer och avvecklingsagenter, centrala motparter, clearingorganisationer eller centralbanker och andra deltagare i systemet,

4) betalningstransaktioner som avser egenomsförvaltning eller inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar, kapitalförvaltningsbolag, personer eller andra företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,

5) betalningstransaktioner mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, om den som förmedlar betaltjänsten hör till samma grupp.

4 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter efterlevs så som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) och i denna lag.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *betaltjänstanvändare* den som enligt avtal med en tjänsteleverantör kan använda betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare,

2) *betalningsinstitut* ett aktiebolag, andelslag, kommanditbolag, öppet bolag, europabolag enligt lagen om europabolag (742/2004) eller europaandelslag enligt lagen om europaandelslag (906/2006), som enligt denna lag har auktorisation att tillhandahålla betaltjänster,

3) *betalningssystem* ett på regler grundat system där ekonomiska åtaganden fastställs eller fullgörs eller betalningstransaktioner avvecklas,

4) *betalkonto* ett konto som kan användas för betalningstransaktioner,

5) *betalningstransaktion* en åtgärd där medel överförs, tas ut eller ställs till förfogande,

6) *medel* kontanter, på ett konto registrerat penningvärde och elektroniska pengar enligt 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen,

7) *ombud* en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller betaltjänster på ett betalningsinstituts vägnar,

8) *grupp* en företagsgrupp som bildas av ett moderföretag enligt bokföringslagen (1336/1997), moderföretagets dotterföretag och dessas ägarintresseföretag enligt 2 § 10 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004),

9) *betaltjänstdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och

2006/48/EG samt om upphävande av direktiv 97/5/EG.

2 kap.

Rätten att tillhandahålla betaltjänster

6 §

Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster

Betaltjänster får tillhandahållas endast om auktorisation enligt denna lag har beviljats för verksamheten.

I lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (/) föreskrivs om utländska betalningsinstituts rätt att tillhandahålla betaltjänster i Finland.

7 §

Undantag från tillståndsplikten för tillhandahållande av betaltjänster

Trots vad som föreskrivs i 6 § får en fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland eller en juridisk person som har sitt huvudkontor i Finland tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation under de förutsättningar som föreskrivs i denna paragraf.

Betaltjänster får tillhandahållas utan auktorisation om beloppet av de betalningstransaktioner som en fysisk person genomfört under de 12 månader som föregått bedömningen sammanlagt har uppgått till i genomsnitt högst tre miljoner euro i månaden. En fysisk person får tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation om de betalningstransaktioner som denne genomfört under de 12 månader som föregått bedömningen sammanlagt har uppgått till i genomsnitt högst 50 000 euro i månaden.

När det sammanlagda beloppet av betalningstransaktionerna beräknas ska också de transaktioner beaktas som på en betaltjänstleverantörs vägnar har genomförts av dennes ombud. När verksamheten inleds ska det sammanlagda beloppet av betalningstransaktionerna uppskattas

utifrån det i affärsplanen angivna uppskattade totalbeloppet, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl justerar affärsplanen.

Betaltjänster får inte tillhandahållas i enlighet med denna paragraf om en fysisk person som deltar i eller ansvarar för tillhandahållandet av tjänsterna inte är tillförlitlig på det sätt som avses i 13 § 3 mom.

På tjänsteleverantörer som avses i denna paragraf ska inte tillämpas bestämmelserna i denna lag med undantag av vad som i 4 och 9 §, 10 § 1 och 2 punkten samt 16, 24 och 26 § föreskrivs om betalningsinstitut. Vad som i 26 § föreskrivs om skyddande av kundmedel ska tillämpas på tjänsteleverantörer som avses i denna paragraf också då de endast tillhandahåller tjänster som avses i 9 § 1 mom. Den som avses i denna paragraf får inte etablera filialer eller tillhandahålla betaltjänster i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om den gräns som nämns i 2 mom. överskrids ska tjänsteleverantören ansöka om auktorisation enligt denna lag inom 30 dagar, anpassa sin verksamhet så att den stämmer överens med lagen i övrigt eller upphöra med verksamheten.

8 §

Anmälningsplikt när betaltjänster tillhandahålls utan auktorisation

Den som avser att tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation ska underrätta Finansinspektionen om saken. Till anmälan ska fogas en affärsplan varav framgår vilken typ av betaltjänster som ska tillhandahållas och den planerade verksamhetens omfattning samt en utredning varav framgår vilka fysiska personer som ska tillhandahålla eller ansvara för betaltjänsterna. Tjänsteleverantören ska dessutom utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att verksamheten upphör och om betydande förändringar i verksamheten samt om förändringar i omständigheter som avses i 7 § 2—4 mom.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att ha fått anmälan, eller om anmälan är bristfällig efter att anmälaren inkommit med de föravgörandet av ärendet nödvändiga handlingarna

och utredningarna, avgöra om personen i fråga uppfyller förutsättningarna för verksamheten. Finansinspektionen ska omedelbart återkalla sitt beslut om verksamheten inte längre uppfyller de förutsättningar som nämns i 7 § 1 eller 4 mom.

Den som tillhandahåller betaltjänster utan auktorisation ska årligen underrätta Finansinspektionen om det sammanlagda beloppet av sina genomförda betalningstransaktioner. Finansinspektionen har dessutom rätt att av tjänsteleverantören i fråga få den övriga information som behövs för tillämpning av denna paragraf.

Finansinspektionen utfärdar för tillsynen behövliga närmare föreskrifter om anmälningsplikt enligt denna paragraf.

9 §

Tillåten affärsverksamhet

Utöver betaltjänster som nämns i auktorisationen får ett betalningsinstitut

- 1) tillhandahålla funktionella eller närliggande tilläggstjänster, såsom valutaväxling, samt
- 2) upprätthålla och tillhandahålla betalningssystem.

Betalningsinstitutet får bedriva också annan affärsverksamhet, om inte annat följer av 19 § 2 mom.

Betalningsinstitutet får tillhandahålla endast sådana betalkonton som används uteslutande för genomförande av betalningstransaktioner. De medel som betalningsinstitutet tar emot från betaltjänstanvändarna är inte sådana insättningar eller andra återbetalbara medel som avses i kreditinstitutslagen. Betalningsinstitutet får inte ge ut elektroniska pengar.

10 §

Beviljande av kredit

Ett betalningsinstitut får i samband med betaltjänster bevilja kredit endast om

- 1) krediten har samband med en betaltjänst som avses i 1 § 2—4 eller 6 punkten och den beviljas enbart som en del av betaltjänsten,

2) krediten beviljas av andra medel än sådana som mottagits eller innehas för genomförande av betalningstransaktioner, samt

3) krediten enligt avtalsvillkoren ska betalas tillbaka inom högst 12 månader, om betalningsinstitutet tillhandahåller krediten via sin filial i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller utan filialetablering i en sådan stat eller om krediten tillhandahålls av ett ombud i en sådan stat.

3 kap.

Beviljande och återkallande av auktorisation

11 §

Ansökan om auktorisation

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett betalningsinstitut auktorisation. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till ansökan.

Betalningsinstitutet ska utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om omständigheter och förändringar som påverkar riktigheten i de uppgifter som lämnats i ansökan om auktorisation.

12 §

Beslut om auktorisation

Ansökan ska avgöras inom tre månader efter att den tagits emot eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden inkommit med de handlingar och utredningar som behövs för avgörande av ärendet.

I auktorisationen ska nämnas de betaltjänster som betalningsinstitutet har rätt att tillhandahålla. Finansinspektionen kan efter att auktorisationen beviljats, på ansökan av betalningsinstitutet ändra auktorisationen i fråga om de angivna tjänster som betalningsinstitutet får tillhandahålla.

Om auktorisationsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga. Överklagandet och behandlingen av det sker på samma sätt som vid överklagande

av ett avslag. Överklagande kan göras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärmyndigheten om beslutet ifall det meddelas efter överklagandet. Bestämmelser om överklagande och behandling enligt detta moment i övrigt finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

13 §

Förutsättningar för beviljande av auktorisation

Auktorisation ska beviljas om det på basis av den utredning som kommit in kan säkerställas att sökanden uppfyller förutsättningarna enligt 2 mom. samt de förutsättningar i fråga om verksamhet och finansiell ställning som föreskrivs i denna lag. Auktorisation kan endast beviljas sökande som har säte i Finland.

Beviljande av auktorisation förutsätter att det har utretts att betalningsinstitutets grundare och aktieägare, andelsägare eller bolagsmän som äger minst en tiondedel av betalningsinstitutets aktier, andelar eller bolagsinsats i pengar eller en andel som medför minst tio procent av röst-rätten i bolaget är tillförlitliga.

Den anses inte vara tillförlitlig som under de fem senaste åren före bedömningen genom en dom som vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren före bedömningen till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig att grunda eller äga ett betalningsinstitut eller om denne annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att grunda eller äga ett betalningsinstitut.

Auktorisation kan också beviljas för ett nytt betalningsinstitut innan det registreras.

14 §

Beviljande av auktorisation för europabolag och europeiska kooperativa föreningar

Auktorisation ska beviljas också för europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*, och som har beviljats

motsvarande koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har för avsikt att flytta sitt säte till Finland enligt artikel 8 i förordningen. Finansinspektionen ska begära ett yttrande om auktorisationsansökan av motsvarande tillsynsmyndighet som övervakar finansmarknaden i den andra staten. Detsamma gäller bildande av ett europabolag genom fusion så att det övertagande bolaget med säte i en annan stat registreras som europabolag i Finland.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om europabolag ska på motsvarande sätt tillämpas på sådana europeiska kooperativa föreningar som avses i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar), nedan *SCE-förordningen*.

15 §

Registrering av auktorisation

Finansinspektionen ska anmäla auktorisationen för registrering i handelsregistret.

Auktorisation som har beviljats för ett nytt betalningsinstitut eller för ett europabolag eller en europeisk kooperativ förening som flyttar sitt säte till Finland ska registreras samtidigt som företaget.

16 §

Registret över betalningsinstitut

För att identifiera den som har rätt att tillhandahålla betaltjänster för Finansinspektionen ett offentligt register (*registret över betalningsinstitut*) över betalningsinstitut samt över deras filialer och ombud och över personer som avses i 7 §. I registret ska föras in uppgifter om de tjänster som betalningsinstitutens auktorisation omfattar. I registret ska dessutom föras in fysiska personers fullständiga namn och boningsort samt adressen där verksamheten bedrivs. I fråga om juridiska personer ska i registret antecknas namn, företags- eller organisationsnummer, säte samt adressen där verksamheten bedrivs. Registret

ska hållas tillgängligt på webben och uppdateras regelbundet.

Personuppgifter som tagits in i registret över betalningsinstitut ska hållas kvar så länge verksamheten bedrivs.

17 §

Inledande av verksamhet

Ett betalningsinstitut får, om inte annat följer av auktorisationsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att auktorisationen har beviljats och betalningsinstitutet tillställt Finansinspektionen de uppgifter som avses i 2 mom. samt, om auktorisationen avser ett nytt företag, efter att detta har registrerats.

Betalningsinstitutet får inte inleda sin verksamhet förrän det till Finansinspektionen har överlämnat

1) ett fullständigt handelsregisterutdrag inklusive sin bolagsordning eller sina stadgar, samt

2) namnen på medlemmarna och suppleanterna i förvaltningsrådet och styrelsen, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt på revisorerna och revisorssuppleanterna.

Ett betalningsinstitut som bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. ska dessutom uppgive namnen på de personer som ansvarar för betaltjänstverksamheten.

18 §

Begränsning av verksamhet och återkallande av auktorisation

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av verksamhet och återkallande av auktorisation. Finansinspektionen kan dessutom begränsa verksamheten eller återkalla ett betalningsinstituts auktorisation om institutet genom att fortsätta sin betaltjänstverksamhet skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet. Finansinspektionen ska anmäla återkallandet av auktorisationen för registrering.

19 §

Organisering av verksamheten

Ett betalningsinstituts verksamhet ska organiseras på ett tillförlitligt sätt med beaktande av arten och omfattningen av dess affärsverksamhet. Betalningsinstitutet får inte ta så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet väsentligt äventyras. Betalningsinstitutet ska ha en förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Om betalningsinstitutet utöver tillhandahållande av betaltjänster bedriver annan verksamhet enligt 9 § 2 mom. och det inte annars är möjligt att organisera verksamheten och riskhanteringen på ett tillräckligt tillförlitligt sätt, kan Finansinspektionen förutsätta att betalningsinstitutet utöver betaltjänster inte tillhandahåller andra tjänster än sådana som avses i 9 § 1 mom.

Finansinspektionen utfärdar de närmare föreskrifter om organisering av verksamheten som behövs för genomförande av betaltjänstdirektivet.

20 §

Bevarande av uppgifter

Ett betalningsinstitut ska i minst fem år bevara uppgifter som avser ansökan om auktorisation och uppgifter i samband därmed.

4 kap.

Betalningsinstituts verksamhet

21 §

Betalningsinstituts bindningar

Ett betalningsinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bind-

ningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet.

Med betydande bindningar avses i denna lag vad som föreskrivs i 37 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen.

22 §

Driftställen och huvudkontor

Ett betalningsinstitut ska för sin verksamhet ha minst ett fast driftställe. Det kan bedriva verksamhet också på andra driftställen.

Ett betalningsinstitut ska ha sitt huvudkontor i Finland.

23 §

Utläggande av viktiga funktioner på entreprenad

Ett betalningsinstitut får lägga ut en funktion som är viktig för tillhandahållandet av betaltjänster på entreprenad om detta inte väsentligt försvagar betalningsinstitutets interna kontroll och inte heller Finansinspektionens tillsynsmöjligheter.

En funktion är viktigt för betalningsinstitutets verksamhet, om fel eller brister i den väsentligt kan försvåra iakttagandet av lagar om betalningsinstituts verksamhet, med stöd av dem utfärdade bestämmelser eller föreskrifter eller villkoren i betalningsinstitutets auktorisation, betalningsinstitutets lönsamhet eller stabiliteten och kontinuiteten i tillhandahållandet av betaltjänster.

Ett skriftligt avtal varav framgår uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingå om utläggande av en viktig funktion på entreprenad.

Betalningsinstitutet ska handla omsorgsfullt när det lägger ut en för tillhandahållandet av betaltjänster viktig funktion på entreprenad.

Betalningsinstitutet ska på förhand underrätta Finansinspektionen om att en för betaltjänsterna viktig funktion läggs ut på entreprenad. Betalningsinstitutet ska se till att det av den som sköter den utlagda verksamheten kontinuerligt

får den information som behövs för myndighets-tillsynen, riskhanteringen och den interna kontrollen och att betalningsinstitutet har rätt att vidarebefordra informationen till Finansinspektionen. Dessutom ska betalningsinstitutet se till att den som sköter den utlagda funktionen upplyser kunderna om att betalningsinstitutet ansvarar för verksamheten.

Finansinspektionen utfärdar de närmare föreskrifter om förutsättningar för utläggande på entreprenad som behövs för genomförande av betaltjänstdirektivet.

24 §

Ombud

Ett betalningsinstitut får tillhandahålla betaltjänster genom ombud. Ombudet handlar för betalningsinstitutets räkning och på dess ansvar.

Betalningsinstitutet ska med de medel som står till buds försäkra sig om att ombudet har gott anseende och tillräckliga yrkeskunskaper för att bedriva verksamheten. Betalningsinstitutet ska se till att ombudet upplyser kunderna om vilket betalningsinstitut det företräder.

Om ombudet är en fysisk person ska betalningsinstitutet underrätta Finansinspektionen om dess fullständiga namn och boningsort och adressen där verksamheten bedrivs. Om ombudet är en juridisk person ska Finansinspektionen underrättas om dess namn, företags- eller organisationsnummer, säte och adressen där verksamheten bedrivs. Dessutom ska betalningsinstitutet uppge de personers namn som svarar för ombudets ledning samt ge en utredning om deras tillförlitlighet och lämplighet.

Betalningsinstitutet ska underrätta Finansinspektionen om de interna kontrollmetoder med vilka ombudet uppfyller sina skyldigheter enligt lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) och med stöd av den.

Finansinspektionen ska registrera ombudet i registret över betalningsinstitut. Finansinspektionen kan kontrollera anmälda uppgifter före registreringen, om den har anledning att misstänka att uppgifterna är osanna. Finansinspektio-

nen får inte registrera ett ombud om den efter en kontroll inte är övertygad om att uppgifterna är korrekta. Ett ombud får inte tillhandahålla betaltjänster förrän det har införts i registret.

25 §

Ledning av betalningsinstitut

Ett betalningsinstituts styrelse, verkställande direktör och övriga högsta ledning ska leda betalningsinstitutet med yrkesskicklighet och enligt sunda och försiktiga affärsp principer. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt andra som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer, de får inte vara försatta i konkurs och deras handlingsbehörighet får inte vara begränsad. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om betaltjänstverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av betalningsinstitutets verksamhet.

Med andra som hör till den högsta ledningen för ett betalningsinstitut som bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. avses i 1 mom. personer som de facto svarar för betalningsinstitutets betaltjänstverksamhet.

Den anses inte vara tillförlitlig som under de fem senaste åren före bedömningen genom en dom som vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren före bedömningen till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig som styrelsemedlem eller suppleant, som verkställande direktör eller ställföreträdare för denne eller som medlem av den högsta ledningen i övrigt eller om personen i fråga annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdraget.

26 §

Skyddande av kundmedel

Ett betalningsinstitut som utöver tillhandahållande av betaltjänster bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. ska enligt 2 eller 3 mom. skydda medel som det av betaltjänstan-

vändare eller andra tjänsteleverantörer har tagit emot för att genomföra betalningstransaktioner. Om de medel som har betalats för genomförande av betalningstransaktioner överstiger 150 euro, omfattas de av skyddet. Betalningsinstitutet får emellertid avtala med andra betaltjänstanvändare än konsumenter att skyddet omfattar endast belopp som överstiger 600 euro.

Betalningsinstitutet ska förvara medel som avses i 1 mom. så att det inte finns risk för att de sammanblandas med andra betaltjänstanvändares, betaltjänstleverantörers eller betalningsinstituts medel. Betalningsinstitutet ska sätta in medlen på konto i en centralbank eller inlåningsbank eller i ett kreditinstitut som i någon annan stat fått koncession för att ta emot insättningar eller placera medlen i lågriskpapper och värdepapper som lätt kan omsättas i pengar eller i andra investeringsobjekt, om medlen inte arbetsdagen efter att de mottagits har betalats till mottagaren eller överförts till en annan tjänsteleverantör. Finansinspektionen utfärdar föreskrifter om när värdepapper eller investeringsobjekt ska anses vara av lågriskkaraktär och lätta att omsätta i pengar.

Betalningsinstitutet kan skydda medel som avses i 1 mom. också på så sätt att de medel som institutet mottagit, i det fall att det blir insolvent betalas ut till betaltjänstanvändarna på grund av försäkring eller borgen som beviljats av ett försäkringsbolag eller kreditinstitut som inte hör till samma grupp som betalningsinstitutet.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska dessutom tillämpas på medel som betalningsinstitutet har tagit emot och som ska användas för att genomföra framtida betalningstransaktioner, så att en del av medlen används för framtida betalningstransaktioner och en annan del för andra tjänster än betaltjänster. Detta moment ska tillämpas också då den andel av medlen som hänförs till framtida betalningstransaktioner är varierande eller inte känd på förhand och då den andel av medlen som ska användas för betaltjänster skäligen kan bedömas utifrån hur tidigare genomförda betalningstransaktioner har utvecklats.

5 kap.

Finansiella förutsättningar för tillhandahållande av betaltjänster

27 §

Minimikapital

Ett betalningsinstituts aktiekapital, andelskapital, grundkapital eller bolagsinsats ska uppgå till minst

- 1) 20 000 euro, om betalningsinstitutet tillhandahåller endast penningförmedling,
- 2) 50 000 euro om betalningsinstitutet tillhandahåller betaltjänster med tekniska hjälpmedel,
- 3) 125 000 euro om betalningsinstitutet tillhandahåller andra betaltjänster än sådana som avses i 1 och 2 punkten.

Kapitalet ska vara tecknat i sin helhet när auktorisationen beviljas.

28 §

Kapitalbas

På betalningsinstituts kapitalbas tillämpas 45—48 § i kreditinstitutslagen. Vad som i de nämnda paragraferna föreskrivs om aktie- och andelskapital tillämpas också på bolagsinsatser i pengar.

Om ett betalningsinstitut bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. ska från dess kapitalbas dras av aktier, andelar, bolagsinsatser i pengar och kapitallån till ett belopp som motsvarar betaltjänsternas andel av betalningsinstituts omsättning.

29 §

Metoder för beräkning av betalningsinstituts kapitalbas

Ett betalningsinstituts kapitalbas beräknas enligt någon av de metoder som avses i denna paragraf.

Med den *kostnadsbaserade metoden* avses en metod där kapitalbasen ska utgöra minst tio procent av de fasta omkostnaderna föregående år.

Om betalningsinstitutet har verkat kortare tid än 12 månader ska kapitalbasen utgöra minst tio procent av de fasta kostnaderna enligt affärsplanen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl förutsätta att affärsplanen justeras.

Med den *transaktionsbaserade metoden* avses en metod där kapitalbasen utgör en relativ andel av de sammanlagda betalningstransaktioner som betalningsinstitutet genomförde under föregående år.

Med *summametoden* avses en metod där kapitalbasen utgör en relativ andel av ränteintäkterna, räntekostnaderna, erhållna arvoden och intäkterna av den övriga egentliga verksamheten. Summan räknas ut var tolfte månad på basis av det föregående räkenskapsårets uppgifter. Summametoden innebär att den beräknade kapitalbasen ska utgöra minst 80 procent av de föregående tre räkenskapsperiodernas medelvärden eller, om verksamheten inte har bedrivits så länge, av affärsprognoserna.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs i syfte att genomföra betaltjänstdirektivet närmare om de metoder för beräkning av kapitalbasen som avses i denna paragraf. Finansinspektionen utfärdar de övriga närmare föreskrifter om beräkning av kapitalbasen som förutsätts för genomförande av betaltjänstdirektivet.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas på de betalningsinstitut som uppfyller de förutsättningar som anges i 56 § i kreditinstitutslagen, om betalningsinstitutet omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderkreditinstitutet så som föreskrivs i kreditinstitutslagen.

30 §

Kapitalkrav

Ett betalningsinstitut ska för täckning av sina risker ha minst en kapitalbas som beräknats enligt någon av de metoder som avses i 29 § och som godkänts av Finansinspektionen. Kapitalbasen ska emellertid alltid vara minst lika stor som minimikapitalet.

Betalningsinstitutet ska ha en i förhållande till de sammanlagda beviljade krediterna tillräcklig

kapitalbas. Om Finansinspektionen anser att betalningsinstitutets kapitalbas i enlighet med 1 mom. inte är tillräckligt stor i förhållande till de risker som är förenade med de beviljade lånen och att betalningsinstitutets kapitalbas i förhållande till den totala exponeringen inte kan säkerställas på annat sätt, kan Finansinspektionen för en tid av högst tre år fastställa ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet. Finansinspektionen kan emellertid inte förutsätta ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet än vad som i 57, 58 och 60 § i kreditinstitutslagen förutsätts för kreditinstitut.

Finansinspektionen godkänner på ansökan av betalningsinstitutet en metod för beräkning av kapitalbasen. Finansinspektionen kan godkänna metoden under förutsättning att den tryggar betalningsinstitutets solvens och tillförlitligheten av dess verksamhet. Betalningsinstitutet får endast av särskilda skäl byta ut beräkningsmetoden för kapitalbasen under kalenderåret.

För beräkning av de krav som föreskrivs i detta kapitel och för övervakning av att kraven iaktas ska betaltjänsterna samt transaktioner som gäller sådana tjänster som avses i 9 § 1 och 2 mom. i betalningsinstitutets bokföring tas upp separat från övriga transaktioner så att deras belopp och andel av hela företagets omsättning kontinuerligt kan följas upp tillräckligt noggrant. Finansinspektionen utfärdar för tillsynen nödvändiga närmare tekniska föreskrifter om bokföring av transaktioner.

31 §

Undantag från kapitalkravet

Finansinspektionen kan om det är nödvändigt för bedömning av ett betalningsinstituts riskhantering, förmåga att bära förluster eller interna kontrollmetoder, för en tid av högst tre år förutsätta att betalningsinstitutets kapitalbas ska överstiga den beräknade kapitalbasen med högst 20 procent. Finansinspektionen kan på motsvarande sätt också sänka kapitalkravet med högst 20 procent för högst tre år.

6 kap.

Förfaranden

32 §

Marknadsföring

Ett betalningsinstitut ska i sin marknadsföring ge kunden all den information om de marknadsförda betaltjänsterna som kan vara relevant för kundens beslut om tjänsterna.

Ett betalningsinstitut får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda förfaranden som är otillbörliga från kundens synpunkt eller strider mot god sed. Bestämmelser om förfaranden som från konsumentens synpunkt är otillbörliga eller strider mot god sed finns även i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978).

Marknadsföring som inte innehåller information som är relevant för kundens finansiella säkerhet ska alltid anses vara otillbörlig.

33 §

Avtalsvillkor

Ett betalningsinstitut får inte i sin betaltjänstverksamhet använda avtalsvillkor som inte har samband med verksamheten eller som med hänsyn till innehållet, parternas ställning eller förhållandena måste anses vara oskäligen från kundens synpunkt. Ett avtalsvillkor ska alltid anses vara oskäligt om förvärv eller bruk av varor, tjänster eller andra nyttigheter som faller utanför betaltjänstverksamheten, enligt en helhetsbedömning ur kundens synvinkel på ett oskäligt sätt påverkar avtalets giltighetstid eller övriga avtalsvillkor eller om kundens rätt att ingå avtal med en annan näringsidkare begränsas.

Betalningsinstitutet ska tillstålla Finansinspektionen avtalsvillkoren för de standardavtal som det använder i sin verksamhet.

34 §

Omyndig kontoinnehavare

En omyndig person som har fyllt 15 år kan själv med ett betalningsinstitut ingå ett betalkontoavtal om medel som den omyndige enligt 25 § 1 mom. i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) eller på någon annan grund har rätt att förfoga över samt göra kontantinsättningar och kontantuttag och även annars förfoga över betalkontot. En intressebevakare kan emellertid med förmyndarmyndighetens samtycke överta förvaltningen av de insatta medlen, om den omyndiges intresse kräver det.

Om en insättning på betalkonto har gjorts i en minst femtonårig omyndig persons namn på villkor att endast denne själv har rätt att ta ut medlen, förfogar den omyndige över de insatta medlen tillsammans med sin intressebevakare. Undantag från villkoret får dock göras med tillstånd av domstol.

35 §

Preskription av skyldighet att betala ränta

När tio år har förflutit från utgången av det kalenderår då ett betalkonto senast har använts, upphör betalningsinstitutets skyldighet att betala ränta på medlen, om inte annat följer av kontovillkoren.

36 §

Kvittning

Ett betalningsinstitut får inte med sin motfordran kvittera medel som finns på en privatpersons betalkonto eller som anvisats bli betalda till denne och som enligt lag inte får utmätas. Före kvittningen ska betalningsinstitutet reda ut om medlen kan utmätas. Kontoinnehavaren ska underrättas om kvittningsyrkandet. Kvittning i strid med detta moment är ogiltig.

Om det inte är möjligt att utan oskäligt besvär reda ut om medlen är utmätningsbara får betalningsinstitutet ändå kräva kvittning, om det i samband med kvittningsyrkandet skriftligen

meddelar kontoinnehavaren att kvittningsrätten begränsats enligt 1 mom. och att kvittningen återgår enligt detta moment. Kvittningen återgår om kontoinnehavaren inom 14 dagar efter att ha fått kännedom om kvittningsyrkandet lägger fram utredning om att medlen inte är utmättningsbara. Om inte någon annan utredning kan läggas fram om tidpunkten för delfåendet av kvittningsyrkandet ska kontoinnehavaren anses ha fått del av detta den sjunde dagen efter att meddelandet om yrkandet avsändes. Kvittningen är ogiltig om kontoinnehavaren inte informeras enligt detta moment.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte i det fall att kontoinnehavarens konto debiteras med stöd av dennes uttryckliga fullmakt. En sådan fullmakt kan kontoinnehavaren återkalla när som helst. Annat avtal som minskar kontoinnehavarens rättigheter enligt denna paragraf är ogiltigt.

37 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ hos ett betalningsinstitut eller företag inom samma grupp eller hos ett företag som betalningsinstitutet anlitar som ombud eller hos ett annat företag som verkar för betalningsinstitutets räkning eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon av betalningsinstitutets kunder eller hos kunder till företag som hör till samma grupp som betalningsinstitutet eller hos någon annan person med anknytning till betalningsinstitutets eller företagets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Sekretessbelagda uppgifter får inte heller lämnas till en bolagsstämma, andelsstämma eller till fullmäktige och inte heller till aktieägare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet.

Betalningsinstitut och företag som hör till samma grupp är, trots vad som föreskrivs om tystnadsplikt, skyldiga att lämna uppgifter som avses i 1 mom. till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådan information.

Vad som föreskrivs i 7 kap. 6 § i lagen om andelslag (1488/2001) gäller inte betalningsinstitut eller företag som hör till samma grupp som betalningsinstitutet.

38 §

Information till företag inom samma finansiella företagsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat

Ett betalningsinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp enligt kreditinstitutslagen eller lagen om värdepappersföretag har trots vad som föreskrivs om tystnadsplikt rätt att lämna uppgifter som avses i 37 § till företag som hör till samma koncern, samma finansiella företagsgrupp eller samma finans- och försäkringskonglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, för marknadsföring samt för koncernens, gruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhantering, om mottagaren omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som föreskrivs i detta moment om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999) och inte heller information som baserar sig på registrering av betalningsuppgifter mellan en kund och ett företag som inte hör till konglomeratet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får ett betalningsinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som behövs för marknadsföring samt för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som betalningsinstitutet, om den som tar emot uppgifterna omfattas av tystnadsplikten enligt den-

na lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

39 §

Kundkontroll

Ett betalningsinstitut ska ha kännedom om sina kunder. Dessutom ska det vid behov känna till en kunds verkliga förmånstagare och de personer som handlar för kundens räkning. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

Ett betalningsinstitut ska ha tillräckliga riskhanteringssystem för att bedöma de risker som kunderna medför för dess verksamhet.

I fråga om kundkontroll gäller dessutom vad som föreskrivs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de tillvägagångssätt som ska iaktas vid kundkontroll enligt 1 mom. och om riskhantering enligt 2 mom.

40 §

Deltagande i betalningssystem

Den som upprätthåller ett betalningssystem får inte i reglerna för systemet ställa ogrundade, oskäliga eller diskriminerande krav för deltagande i tjänsteleverantörens system. De krav som ställs på skydd mot risker och säkerställande av betalningssystemets ekonomiska och funktionella stabilitet ska vara relevanta och skäliga.

I reglerna för betalningssystemet får inte uppställas begränsningar för tjänsteleverantörers, betaltjänstanvändares eller övriga betalningssystemets deltagande i andra betalningssystem. Rättigheter, skyldigheter, förmåner eller begränsningar i anslutning till deltagande i betalningssystem får inte vara baserade på tjänsteleverantörernas, betaltjänstanvändarnas eller an-

dra betalningssystemets juridiska form eller ställning.

41 §

Undantag från rätten att delta i betalningssystem

Vad som föreskrivs i 40 § gäller inte

1) betalningssystem enligt lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999),

2) betalningssystem som endast tjänsteleverantörer som hör till samma grupp kan delta i, förutsatt att tjänsteleverantörernas kapitalbas bestäms på gruppnivå,

3) betalningssystem där en tjänsteleverantör kan leverera både till betalaren och betalningssystemet och ge andra tjänsteleverantörer tillträde till betalningssystemet och där andra tjänsteleverantörer inte har rätt att sinsemellan förhandla om arvoden i anslutning till betalningssystemet.

7 kap.

Filialetablering

42 §

Filialetablering i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att etablera filial i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå i vilken stat filialetableringen planeras, vilka betaltjänster filialen ska tillhandahålla, filialens organisationsstruktur och anlita av ombud samt namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att ha fått anmälan enligt 1 mom. anmäla filialetableringen till den tillsynsmyndighet som i värdstaten motsvarar Finansinspektionen och till anmälan foga de uppgifter som avses i 1 mom.

Finansinspektionen ska dock vägra göra sådan anmälan om den konstaterar att etableringen, med hänsyn till betalningsinstitutets finansiella ställning och förvaltning, inte uppfyller förutsättningarna för filialetablering. Filialetablering får inte ske om Finansinspektionen vägrar göra anmälan.

43 §

Anlitande av ombud i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett betalningsinstitut har för avsikt att anlita ett ombud som är etablerat i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska på ombudet i tillämpliga delar tillämpas vad som i 42 § föreskrivs om filialer.

44 §

Filialetablering i stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att etablera filial i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska ansöka om tillstånd hos Finansinspektionen. Tillstånd ska beviljas, om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om etableringen inte med hänsyn till betalningsinstitutets förvaltning och finansiella situation är ägnad att äventyra betalningsinstitutets verksamhet. Efter att ha hört sökanden kan Finansinspektionen förena tillståndet med de begränsningar och villkor gällande filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen.

Finansministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om de utredningar som ska fogas till tillståndansökan.

45 §

Tillhandahållande av tjänster i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att tillhandahålla tjänster i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utan att etablera en filial ska på förhand anmäla till Fi-

nansinspektionen vilka tjänster det har för avsikt att tillhandahålla.

Finansinspektionen ska inom en månad efter mottagandet av anmälan underrätta tillsynsmyndigheten i den stat som avses i 1 mom. om betalningsinstitutets namn, adress, organisationsstruktur, om namnen på de personer som ansvarar för ledningen av betalningsinstitutet samt om de tjänster som betalningsinstitutet har för avsikt att tillhandahålla.

46 §

Flyttning av säte till en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett betalningsinstitut har för avsikt att flytta sitt säte till en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen eller artikel 7 i SCE-förordningen, ska betalningsinstitutet utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag till flyttning och den redogörelse som avses i artiklarna 8.2 och 8.3 i europabolagsförordningen eller artiklarna 7.2 och 7.3 i SCE-förordningen.

Om betalningsinstitutet har för avsikt att efter flyttningen av säte fortsätta bedriva betaltjänstverksamhet i Finland, ska på institutet tillämpas vad som föreskrivs om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte utfärda intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag eller 9 § 5 mom. i lagen om europaandelslag om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i 9 § 2 mom. i lagen om europabolag eller 9 § 3 mom. i lagen om europaandelslag beviljats har meddelat registermyndigheten att betalningsinstitutet inte har följt bestämmelserna om flyttning av säte, om fortsättande av verksamheten i Finland eller om avslutande av verksamheten. Intyg får utfärdas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen eller 16 kap. 13 § 1 mom. i lagen om andelslag endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av säte.

47 §

Fusion och delning som berör andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett betalningsinstitut, som är ett europabolag eller aktiebolag, deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om Finansinspektionen innan tillstånd beviljas har meddelat registermyndigheten att betalningsinstitutet inte har iakttagit bestämmelserna om fusion, delning, fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas inom en månad från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig fusionen, delningen eller flyttning av sätet i samband med att ett europabolag bildas.

Om ett betalningsinstitut, som är ett europaandelslag eller andelslag, deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europaandelslag eller 16 kap. 25 § i lagen om andelslag eller över delningen enligt 17 kap. 24 § i lagen om andelslag, om Finansinspektionen innan tillstånd beviljas har meddelat registermyndigheten att betalningsinstitutet inte har iakttagit bestämmelserna om fusion, delning, fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas inom en månad från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i lagen om andelslag endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig fusionen, delningen eller flyttning av sätet i samband med att ett europaandelslag bildas.

Om det övertagande bolaget eller andelslaget som ska registreras i någon annan stat än Finland har för avsikt att efter fusionen fortsätta att tillhandahålla betaltjänster i Finland, ska på bo-

laget och andelslaget tillämpas bestämmelserna om utländska betalningsinstituts rätt att tillhandahålla betaltjänster i Finland.

8 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

48 §

Skadeståndsskyldighet

Den som orsakar skada genom att bryta mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den är skyldig att betala ersättning till den skadelidande.

I fråga om jämkning av skadestånd och fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga gäller vad som föreskrivs i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

49 §

Betalningsinstitutsbrott

Den som uppsåtligen tillhandahåller betaltjänster i strid med 6 § utan auktorisation eller utan ett beslut enligt 8 § 2 mom. ska för *betalningsinstitutsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

För betalningsinstitutsbrott döms också ombud som innan det införts i registret tillhandahåller betaltjänster i strid med 24 § 5 mom.

I 16 kap. 8 § i strafflagen (39/1889) föreskrivs om straff för ingivande av osant intyg till myndighet.

50 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 37 § döms enligt 38 kap. 1 och 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

9 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

51 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

52 §

Övergångsbestämmelser om auktorisationskrav för betalningsinstitut

Finansinspektionen beviljar utan ansökan sådana juridiska personer auktorisation för betalningsinstitut som när denna lag träder i kraft har koncession för betalningsförmedlingsföretag i enlighet med kreditinstitutslagen. Finansinspektionen ska före auktorisationen underrätta betalningsförmedlingsföretaget om saken.

En juridisk person som när denna lag träder i kraft tillhandahåller betaltjänster utan att ha koncession för betalningsförmedlingsföretag, ska senast den 31 mars 2011 ansöka om auktorisation hos Finansinspektionen eller sluta tillhandahålla betaltjänster. Den tidsfrist som föreskrivs i detta moment ska tillämpas också på en juridisk persons ombud.

Denna lag ska tillämpas på behandling av sådana ansökningar om koncession för betalningsförmedlingsföretag som inte har avgjorts när denna lag träder i kraft.

Ett finansiellt institut som avses i kreditinstitutslagen och som när denna lag träder i kraft tillhandahåller betaltjänster och omfattas av den gruppbaseerade tillsynen över moderkreditinstitutet, behöver inte ansöka om auktorisation enligt denna lag om det tillställer Finansinspektionen de uppgifter som enligt 11 § i denna lag och enligt den med stöd av lagen utfärdade förordningen ska fogas till ansökan om auktorisation

och om det uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag.

En fysisk eller juridisk person som innan denna lag träder i kraft har börjat tillhandahålla betaltjänster enligt denna lag och som uppfyller de förutsättningar som nämns i 7 §, ska senast den 31 oktober 2012 ansöka om ett sådant beslut av Finansinspektionen som avses i 8 § eller sluta tillhandahålla betaltjänster.

53 §

Övergångsbestämmelse om penningförmedlares tillförlitlighet

Penningförmedling får med stöd av 52 § 2 mom. bedrivas bara om de tjänsteleverantörsaktörer som avses i 13 § 2 mom., och med stöd av 52 § 5 mom. bara om den fysiska person som har ansvar för eller är med om att tillhandahålla tjänsten, är tillförlitliga på det sätt som avses i 13 § 3 mom.

54 §

Övergångsbestämmelse om tillhandahållande av betaltjänster och införande av uppgifter i registret över betalningsinstitut

Den som utan auktorisation tillhandahåller betaltjänster när denna lag träder i kraft ska inom två månader från ikraftträdandet underrätta Finansinspektionen om han eller hon avser att fortsätta tillhandahålla betaltjänster med stöd av 52 § 2 eller 5 mom. Av anmälan ska de uppgifter som avses i 16 § 1 mom. framgå. Anmälan behöver inte göras, om tjänsteleverantören har ansökt om auktorisation eller ett beslut enligt 8 §. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrättas om ändringar i uppgifterna eller om tillhandahållandet av betaltjänsten upphör.

Finansinspektionen för särskilt in de tjänsteleverantörer som avses i 1 mom. i registret över betalningsinstitut. Skillnaden mellan tjänsteleverantörerna i denna paragraf och de tjänsteleve-

rantörer som förts in i registret med stöd av 16 § ska tydligt framgå av registeranteckningen.

Lag

om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller utländska betalningsinstituts rätt att affärsmässigt tillhandahålla betaltjänster i Finland.

Vad som i denna lag föreskrivs om utländska betalningsinstituts filialer ska i tillämpliga delar tillämpas också på utländska betalningsinstituts ombud som är etablerade i Finland.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utländska betalningsinstitut* juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster och som i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har beviljats auktorisation som motsvarar auktorisation enligt 6 § i lagen om betalningsinstitut (/),

2) *betaltjänster* tjänster som avses i 1 § i lagen om betalningsinstitut,

3) *hemstat* den stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där ett betalningsinstitut har auktoriserats.

3 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs om tillsyn över utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland och om Finansinspektionens rätt att lämna uppgifter till utländska tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen.

2 kap.

Etablering från stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

4 §

Förutsättningar för filialetablering

Ett utländskt betalningsinstitut kan etablera filial i Finland efter att tillsynsmyndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om etableringen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om betalningsinstitutets namn och adress, vilka betaltjänster det avser att tillhandahålla, filialens organisationsstruktur och namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet.

5 §

*Tillhandahållande av betaltjänster utan filial-
etablering*

Ett utländskt betalningsinstitut har rätt att tillhandahålla betaltjänster i Finland också utan att etablera dotterföretag eller filial.

Ett utländskt betalningsinstitut kan börja tillhandahålla betaltjänster i Finland när Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som beviljat betalningsinstitutet auktorisation har fått anmälan om betaltjänsterna samt uppgifter om hur betalningsinstitutet avser att tillhandahålla dem i Finland, om betalningsinstitutets organisationsstruktur och om namnen på de personer som ansvarar för betaltjänstverksamheten.

6 §

Begränsning och förbudande av filialverksamhet och gränsöverskridande betaltjänster

Om ett utländskt betalningsinstitut trots åtgärder som vidtagits av den i företagets hemstat behöriga tillsynsmyndigheten som motsvarar Finansinspektionen fortsätter att i Finland bedriva verksamhet som strider mot bestämmelserna eller föreskrifterna, ska Finansinspektionen vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra sådan verksamhet som äventyrar betaltjänstanvändarnas ställning eller betalningssystemets tillförlitliga funktion eller som innebär risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Vid behov kan Finansinspektionen förhindra att nya transaktioner inleds. På begränsning och förbudande av filialverksamhet och betaltjänster tillämpas dessutom 61 § i lagen om Finansinspektionen.

3 kap.

Övriga bestämmelser

7 §

Filialers ledning

En filial ska ha en för verksamheten ansvarig chef som också företräder det utländska betalningsinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller som har meddelats näringsförbud får inte vara chef för en filial.

Filialchefen är skyldig att ersätta skada som filialchefen i sitt uppdrag genom överträdelse av denna lag eller någon annan bestämmelse eller föreskrift om filialens verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har vållat filialens kunder eller andra.

8 §

Anteckningar i handelsregistret

En filial ska anmälas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979).

Trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om firma kan ett betalningsinstitut bedriva verksamhet i Finland under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk för att den förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland.

9 §

Tecknande av firma

Filialens firma tecknas av dess chef eller, med fullmakt av det utländska betalningsinstitutet, av en eller flera andra personer tillsammans.

10 §

Riskhantering

En filial får inte i sin verksamhet ta så stora risker att verksamheten utsätts för väsentlig fara. Filialen ska ha med hänsyn till sin verksamhet tillräckliga riskhanteringssystem.

11 §

Tystnadsplikt

I fråga om de vid en filial anställdas tystnadsplikt och rätt att lämna uppgifter samt i fråga om brott mot tystnadsplikten gäller 37, 38 och 50 § i lagen om betalningsinstitut.

Trots 1 mom. har en filial rätt att till tillsynsmyndigheten som motsvarar Finansinspektionen i den stat som har auktoriserat det utländska betalningsinstitut som filialen representerar

samt till det utländska betalningsinstitutets revisorer lämna information enligt vad som föreskrivits eller i vederbörlig ordning bestämts.

12 §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska betalningsinstituts filialer och på utländska betalningsinstitut som annars i Finland tillhandahåller betaltjänster ska 32—36 § i lagen om betalningsinstitut tillämpas, om inte annat följer av någon annan lag.

13 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag**om ändring av kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kreditinstitutslagen av den 9 februari 2007 (121/2007) 4 § 1 mom. 2 punkten, 8 § 1 mom., 12 §, 20 § 1 mom., 22 § 1 mom., 30 § 1 mom. 5 punkten, 31 § 1 och 3 mom., 32, 44 och 53 §, 55 § 4 mom., 66 §, 76 § 1 mom. och 134 § 1 mom., av dem 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1185/2009, som följer:

4 §

Kreditinstitutsverksamhet

Med *kreditinstitutsverksamhet* avses i denna lag affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel och

2) ge ut elektroniska pengar.

8

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som enligt denna lag har koncession för kreditinstitutsverksamhet. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett institut för elektroniska pengar.

12 §

Institut för elektroniska pengar

Ett institut för elektroniska pengar är ett kreditinstitut som får bedriva verksamhet som avses i 4 § 1 mom. 2 punkten.

Ett institut för elektroniska pengar kan vara ett aktiebolag eller andelslag.

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 19 § begränsar inte Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009), betalningsinstituts eller i 7 § i lagen om betalningsinstitut (/) nämnda personers rätt att i enlighet med nämnda lag tillhandahålla betaltjänster eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Bestämmelserna i 19 § i denna lag begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar. I fråga om utländska kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts och försäkringsbolags rätt att tillhandahålla tjänster i Finland enligt sin auktorisation föreskrivs särskilt.

22 §

Koncessionsansökan

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett kreditinstitut koncession. Koncession kan beviljas för verksamhet som inlåningsbank, kreditföretag eller institut för elektroniska pengar. Finansministeriet föreskriver genom förordning vilka upplysningar som ska fogas till ansökan.

30 §

Affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker

För inlåningsbanker tillåten affärsverksamhet är

5) betaltjänster och annan betalningsrörelse,

31 §

Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag

Kreditföretag får bedriva affärsverksamhet enligt 30 § 1 mom. men inte inlåning från allmänheten. Vidare får kreditföretag från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med tillhandahållande av betaltjänster och utgivning av elektroniska pengar. Kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet enligt vad som föreskrivs i lagen om hypoteksbanker.

På medel som ett kreditföretag har tagit emot på ett konto för tillhandahållande av betaltjänster och som ska återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 135—138 § föreskrivs om inlåning.

32 §

Affärsverksamhet som är tillåten för institut för elektroniska pengar

Institut för elektroniska pengar får bedriva affärsverksamhet enligt 30 § 1 mom. 1, 2, 5, 6 och 8 punkten samt därmed jämförbar eller nära sammanhängande affärsverksamhet, dock inte inlåning från allmänheten och tillhandahållande av betaltjänster. Vidare får institut för elektroniska pengar från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran endast i samband med utgivning av elektroniska pengar. Institut för elektroniska pengar får inte bevilja kredit.

Institut för elektroniska pengar får inte inneha aktier eller andelar i andra företag än tjänsteföretag som avses i 14 §. Institut för elektroniska pengar får inte ingå avtal om andra derivatinstrument än sådana ränte- eller valutakursrelaterade standardiserade derivatinstrument som dagligen omfattas av krav på säkerhet och vars syfte är att täcka de risker som hänför sig till institutets tillgångar och skulder.

44 §

Minimikapital

En inlåningsbanks och ett kreditföretags aktiekapital, andelskapital eller grundkapital ska uppgå till minst fem miljoner euro. Ett institut för elektroniska pengar ska ha ett aktie- eller andelskapital på minst en miljon euro. Kapitalet ska vara tecknat i sin helhet när koncessionen beviljas.

53 §

Likviditet för institut för elektroniska pengar

Institut för elektroniska pengar ska i följande investeringsobjekt ha investerat minst ett belopp som motsvarar de sammanlagda skulder som baserar sig på medel som företaget har tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar:

- 1) poster vilkas riskvikt enligt 58 § är 0 procent,
- 2) sådana fordringar på kreditinstitut och utländska kreditinstitut vilkas riskvikt enligt 58 § är 20 procent,
- 3) andra skuldinstrument som Finansinspektionen godkänt.

Vid tillämpningen av 1 mom. värderas tillgångsposterna till anskaffningsvärdet eller, om deras sannolika överlåtelsepris vid rapporteringstidpunkten är lägre, till detta värde.

Institut för elektroniska pengar får investera medel som avses i 1 mom. i poster som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten högst till ett belopp som motsvarar tjugo gånger beloppet av institutets kapitalbas.

Om de tillgångsposter som avses i 1 mom. understiger det belopp som avses i det momentet, ska Finansinspektionen bestämma en tidsfrist inom vilken institutet för elektroniska pengar ska vidta åtgärder för att beloppet av tillgångsposterna ska nå upp till den nivå som avses i momentet. Finansinspektionen kan då och även annars på ansökan av institutet för elektroniska pengar för viss tid tillåta att andra tillgångsposter än de som avses i 1 mom. används som täckning för institutets skulder enligt 1 mom. Beloppet av dessa tillgångsposter får dock inte överstiga fem procent av de nämnda skulderna eller institutets kapitalbas, beroende på vilket belopp som är lägst.

55 §

Kapitalkrav

— — — — —
 Institut för elektroniska pengar ska med avvikelse från 1 mom. ha en kapitalbas som föreskrivs i 66 §.
 — — — — —

66 §

Kapitalkrav för institut för elektroniska pengar

Institut för elektroniska pengar ska med avvikelse från 57—65 § ha en kapitalbas som motsvarar minst två procent av det sammanlagda belopp som det tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar eller, om de senaste sex månadernas månatliga genomsnittsvärde för det sammanlagda beloppet av dylika skulder är större, två procent av nämnda genomsnittsvärde. Om mindre än sex månader har gått sedan institutet för elektroniska pengar inledde sin verksamhet ska i stället för nämnda genomsnittsvärde tillämpas det riktvärde som anges i institutets verksamhetsplan och som godkänts av Finansinspektionen.

På de medel som ska investeras i enlighet med 53 § 3 mom. ska ett institut för elektroniska pengar tillämpa de begränsningar som är nödvändiga för att skydda institutet mot marknadsrisker som hänför sig till medlen.

76 §

Gruppbaseade kapitalkrav

Kreditinstitut ska ha en tillräcklig konsoliderad kapitalbas för att täcka de konsoliderade exponeringar som avses i 55 § 1 mom. Institut för elektroniska pengar ska ha en konsoliderad kapitalbas som motsvarar den i 66 § föreskrivna andelen av det sammanlagda beloppet av de i den nämnda paragrafen avsedda medel som har mottagits av företag som hör till den finansiella företagsgruppen.

134 §

Kunders rätt till grundläggande banktjänster

En inlåningsbank får endast av vägande skäl vägra att öppna ett vanligt inlåningskonto och att bevilja instrument för användning av ett sådant konto eller vägra att sköta betaltjänstuppdrag för en fysisk person som lagligen vistas i en EES-stat. Skälet till vägran ska ha samband med kunden eller med kundens tidigare beteende eller med en uppenbar avsaknad av något verkligt behov av ett kundförhållande. Kunden ska under rättas om orsaken till vägran.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 6 § i lagen om värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 oktober 2007 om värdepappersföretag (922/2007) 6 § 1 mom. som följer:

6 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Kreditinstitut och finansiella institut

Med kreditinstitut avses i denna lag andra företag enligt 8 § i kreditinstitutslagen (121/2007) än institut för elektroniska pengar.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 december 2008 om Finansinspektionen (878/2008) 6 § 1 mom. 5, 10 och 13 punkten, 26 § 4 mom., 45 § 1 mom., 55 och 56 § samt 58 § 1 mom., samt fogas till 4 § 2 mom. en ny 9 a-punkt och till 5 § en ny 10 a-punkt som följer:

4 §

Tillsynsobjekt

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

9 a) betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut (/),

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

10 a) den som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut,

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

5) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut och som har en filial i Finland eller som tillhandahåller

eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera någon filial,

10) *filial* ett kreditinstitut, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland och en finländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland, samt en finländsk filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland,

13) *stadgar* tillsynsobjekts bolagsordningar och föreningsstadgar samt stadgar för kreditinstitut i andelslagsform, betalningsinstitut, sparbanker, hypoteksföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerare, fondbörser, clearingorganisationer, värdepapperscentraler och placeringsfonder och likaså andra stadgar som Finansinspektionen eller någon annan myndighet i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden fastställer för finansmarknadsaktörer eller som finansmarknadsaktörer annars i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden är skyldiga att iakta i sin verksamhet.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen ska på ansökan återkalla verksamhetstillstånd som den har beviljat ett utländskt kreditinstituts filial i Finland, ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett utländskt försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett utländskt värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett utländskt fondbolags filial i Finland eller ett förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver tillståndspliktig verksamhet och på den grunden har ansökt om återkallelse av verksamhetstillståndet. Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

45 §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna om tillsyn över kundskyddet

Finansinspektionen övervakar i enlighet med detta kapitel att kreditinstitut, betalningsinstitut, försäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringsmäklare, värdepappersföretag, fondbolag och fondbörser iakttar de på dem tillämpliga bestämmelserna om marknadsföring och användning av avtalsvillkor samt om annat sådant förfarande i kundförhållanden som från kundens synpunkt är olämpligt eller strider mot god sed. I värdepappersmarknadslagen föreskrivs om till-

syn över efterlevnaden av bestämmelserna om marknadsföring av värdepapper och derivatinstrument.

55 §

Anmälningsskyldighet vid filialetablering och vid annat tillhandahållande av tjänster till andra EES-stater

I kreditinstitutslagen, lagen om betalningsinstitut, lagen om värdepappersföretag, lagen om placeringsfonder och försäkringsbolagslagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera världstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat filial i världstaten och om att tjänster tillhandahålls i världstaten utan filialetablering. I lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor föreskrivs om tillhandahållande av tilläggspensioner i en annan EES-stat och i lagen om försäkringsförmedling finns bestämmelser om försäkringsförmedling i en annan EES-stat. I värdepappersmarknadslagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om en fondbörs verksamhet i den andra EES-staten.

56 §

Inspektion av finländska tillsynsobjekts filialer i andra EES-stater

I fråga om Finansinspektionens rätt att inspektera kreditinstituts, betalningsinstituts, värdepappersföretags, fondbolags och försäkringsbolags filialer i andra EES-stater tillämpas 24 §. Innan Finansinspektionen inspekterar en filial ska den underrätta världstatens tillsynsmyndighet om saken.

58 §

Samarbete vid återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten, överlämning av försäkringsbestånd, försättande i konkurs eller likvidation och utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underätta värdestatens tillsynsmyndighet om beslut att inleda konkurs- eller likvidationsförfarande mot kreditinstitut, betalningsinstitut, värdepappers-

företag, fondbolag och försäkringsbolag som är etablerade i en annan EES-stat eller tillhandahåller tjänster där och om konkursens eller likvidationens verkningar samt om beslut att återkalla verksamhetstillstånd eller begränsa verksamheten för sådana företag och likaså om utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud för sådana företag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 19 december 2008 om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 2 § 3 mom., 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., av dem 6 § 1 mom. sådan den lyder i lag 11/2010 samt

fogas till 1 § 1 mom., sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 11/2010, en ny 2 a-punkt som följer:

1 §

Avgiftsskyldig

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

2 a) den som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut (/),

2 §

Tillsynsavgift

Den proportionella avgiften beräknas i enlighet med denna lag på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar, omsättningen eller medlemsav-

giftsintäkterna enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas de sammanlagda intäkterna enligt resultaträkningen, inklusive nettointäkterna av värdepappershandel och valuta-
verksamhet. Om nettoavkastningen är negativ antecknas den som noll. Vad som i denna lag föreskrivs om fondbolag och om de av dem förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar ska på motsvarande sätt tillämpas på fastighetsfonder och deras tillgångar. Om ett betalningsinstitut bedriver sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess omsättning betraktas betaltjänsternas andel av företagets sammanlagda omsättning.

RSv 39/2010 rd — RP 172/2009 rd

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
kreditföretag eller betalningsförmedlingsföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut	omsättning	0,25
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukförsäkring enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukförsäkring	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödskassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284

statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Kommunernas pensionsförsäkring enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska kreditinstitut och finansiella institut vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	balansomslutning	0,00284
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
fondbörser och andra clearingsorganisationer än värdepapperscentraler enligt värdepappersmarknadslagen samt optionsföretag enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988)	omsättning	1,30 %; avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007) än sådana som avses i lagens 45 § 3—5 mom.	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	omsättning	0,11
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	premieintäkter	0,03

5 §

*Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar
proportionell tillsynsavgift*

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	2 000
fondbolag	4 000
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	6 000
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	1 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Beloppet av grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentralen enligt lagen om värdeandelssystemet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen	1 000
juridiska personer som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om värdepappersföretag	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
holdingföretag som enligt 1 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen har bestämmande inflytande i en fondbörs, en värdepapperscentral, ett optionsföretag eller en clearingorganisation	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad mäklare som är anställd i ett försäkringsmäklarföretag eller av en enskild näringsidkare.

kontoförande institut enligt lagen om värdeandelssystemet	6 000 Om ett kontoförande institut har ett eller flera underinstitut enligt 7 a § i lagen om värdeandelssystemet höjs det kontoförande institutets grundavgift med 3 000 euro för varje underinstitut.
utländsk clearingorganisation enligt 1 kap. 4 § 2 mom. 3 punkten i värdepappersmarknadslagen	25 000
finländska clearingmedlemmar enligt 4 a kap. 8 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen och utländska clearingmedlemmar som har fast verksamhetsställe i Finland	12 000
registreringsfonden enligt lagen om värdeandelssystemet och clearingfond enligt värdepappersmarknadslagen	2 000
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 4 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500
emittenter av andra värdepapper som är föremål för offentlig handel än aktier	3 000
finländska bolag vars andra emitterade värdepapper än aktier på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på en mäklarlista är föremål för multilateral handel enligt 1 kap. 3 a § i värdepappersmarknadslagen	4 000
emittenter av andra värdepapper än aktier som är föremål för multilateral handel på en mäklarlista	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000

trafikförsäkringsnämnden och patienskadennämnden	1 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag	1 000
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
utländska kreditinstitut, värdepappersföretags och fondbolags representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i något annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300

----- Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om förhinder och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 18 juli 2008 om förhinder och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 31 § 5 mom. och 43 §, av dem 31 § 5 mom. sådant det lyder i lag 1428/2009,

ändras 2 § 12 och 20 punkten, 11 § 1 och 3 mom., 13 §, 19 § 3 mom., 21 § 1 mom., 25 § 3 mom., rubriken för 27 §, 27 § 1 mom., rubriken för 29 §, 29 § 1 mom., det inledande stycket i 29 § 2 mom., 30 §, 31 § 1 mom. 1, 6 och 7 punkten, 32 § 1 och 2 mom. samt 33 § 1 mom., av dem rubriken för 29 §, 29 § 1 mom. och det inledande stycket i 29 § 2 mom., 30 §, 31 § 1 mom. 1, 6 och 7 punkten, 32 § 1 och 2 mom. samt 33 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1428/2009, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 918/2008, en ny 20 a punkt, som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

 12) utländska försäkringsbolags filialer som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995),

20) betalningsinstitut som avses i lagen om betalningsinstitut (/) och på den som avses i 7 § i nämnda lag,

20 a) utländska betalningsinstituts filialer som avses i lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (/),

11 §

Tredje parts åtgärder för kundkontroll

Skyldigheterna i fråga om kundkontroll kan för den rapporteringsskyldigas räkning fullgöras av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett fondbolag, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett försäkringsbolag, en försäkringsförmedlare, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i Finland eller i en annan EES-stat. Den rapporteringsskyldiga får också anlita en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat för att fullgöra dessa skyldigheter för den rapporteringsskyldigas räkning.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. får den rapporteringsskyldiga för att fullgöra sina förpliktelser inte anlita betalningsinstitut vars betaltjänster huvudsakligen består i att tillhandahålla penningförmedling enligt lagen om betalningsinstitut och inte heller någon som bedriver valutaväxlingsverksamhet.

13 §

Lägre krav på kundkontroll när kunden är en finsk myndighet, ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag

Den rapporteringsskyldiga får tillämpa lägre krav på kundkontroll, om kunden är

- 1) en finsk myndighet,
- 2) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat,
- 3) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat och som har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag

och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, eller

- 4) en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat.

19 §

Skärpta krav på kontroll när det gäller korrespondentbankförbindelser

Om värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag eller försäkringsbolag ingår avtal om arrangemang som motsvarar 1 mom., ska den rapporteringsskyldiga iaktta denna paragraf.

21

Krav på kundkontroll i filialer och andra bolag

Kreditinstitut, finansiella institut, värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag, försäkringsbolag, försäkringsföreningar och försäkringsförmedlare ska tillämpa kraven på kundkontroll enligt detta kapitel också i sina filialer i andra än EES-stater. De ovan nämnda rapporteringsskyldiga ska dessutom se till att skyldigheterna enligt detta kapitel fullgörs även i sådana bolag i andra än EES-stater där den rapporteringsskyldiga innehar mer än 50 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna i bolaget medför.

25 §

Tystnadsplikt och undantag från tystnadsplikten

Trots 1 mom. får den rapporteringsskyldiga informera sådana i 2 § 1—7 punkten avsedda rapporteringsskyldiga och betalningsinstitut med koncession i Finland eller i en annan EES-stat som medverkar i en enskild affärstransaktion som hänför sig till den kund och den affärstransaktion som en anmälan enligt 23 eller 24 §

avser om att anmälan har gjorts. Under samma förutsättningar får informationen delges en i 2 § 1—7 punkten avsedd rapporteringsskyldig som har fått koncession i någon annan stat än en EES-stat, om mottagaren av informationen har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, samt om mottagaren dessutom har sådana skyldigheter i fråga om skydd för personuppgifter som motsvarar Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

27 §

Registreringsskyldighet för valutaväxlingsverksamhet

Den som bedriver valutaväxlingsverksamhet ska registrera sig innan verksamheten inleds. Registreringsskyldigheten gäller inte verksamhet som bedrivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning och som uppfyller villkoren enligt 4 §.

29 §

Valutaväxlingsregistret samt registret över företagstjänster

Regionförvaltningsverket för ett register över dem som bedriver valutaväxlingsverksamhet (*valutaväxlingsregistret*) och ett register över tillhandahållare av kapitalförvaltnings- och företagstjänster (*registret över företagstjänster*). Valutaväxlingsregistret och registret över företagstjänster förs för tillsynen över att de som bedriver valutaväxlingsverksamhet respektive de som tillhandahåller kapitalförvaltnings- och företagstjänster följer bestämmelserna i denna lag.

I valutaväxlingsregistret och registret över företagstjänster införs följande:

30 §

Avförande ur registret

Regionförvaltningsverket ska avföra en registrerad ur valutaväxlingsregistret eller registret över företagstjänster, om den registrerade inte längre uppfyller villkoren för registrering eller har upphört med sin verksamhet. Innan en registrerad avförs ur registret ska denne ges tillfälle att bli hörd.

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § 1 punkten och rapporteringsskyldiga som avses i 2, 4—8, 10—13, 20 och 20 a punkten i den nämnda paragrafen,

6) regionförvaltningsverket när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9 och 23 punkten,

7) regionförvaltningsverket när det gäller andra rapporteringsskyldiga enligt 2 § 1 punkten än kreditinstitut och finansiella institut, andra rapporteringsskyldiga enligt 2 § 3 mom. än värdepappersföretag, rapporteringsskyldiga enligt 2 § 16, 19, 21 och 22 punkten och andra tillhandahållare av juridiska tjänster som avses i 2 § 24 punkten, och

32 §

Tillsynsmyndighetens inspektionsrätt

En behörig tjänsteman vid regionförvaltningsverket har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som införs i ett register som avses i 29 §.

En behörig tjänsteman vid regionförvaltningsverket har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 16, 19, 21 och 22 punkten, hos andra som tillhandahåller juridiska tjänster och som avses i 2 § 24 punkten och hos andra i 2 § 1 punkten avsedda rapporteringsskyldiga än kreditinstitut och finansiella institut och hos andra i 2 § 3 punkten avsedda rapporteringsskyldiga än värdepappersföretag.

33 §

Tvångsmedel

Om den som bedriver valutaväxlingsverksamhet eller tillhandahåller kapitalförvaltnings- och företagstjänster försummar registreringskyldigheten eller fortsätter att bedriva verksamhet som förbjudits i samband med registreringen eller fortsätter med sin verksamhet efter att ha avförts ur registret, kan regionförvaltningsverket förbjuda denne att fortsätta med sin verksamhet. Om utövaren eller tillhandahållaren underlåter att anmäla ändringar i de uppgifter som anteck-

nats i registren, kan regionförvaltningsverket uppmana denne att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas på dem som levererar betaltjänster enligt 52 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut på det sätt som den tillämpas på betalningsinstitut och på dem som tillhandahåller betaltjänster enligt 52 § 5 mom. i nämnda lag på det sätt som denna lag tillämpas på personer som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut.

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den när det gäller tjänsteleverantörerna i 2 mom. I fråga om Finansinspektionens befogenheter vid tillsyn enligt detta moment tillämpas vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen om Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över andra aktörer på finansmarknaden.

Regionförvaltningsverket överför inom två månader från denna lags ikraftträdande uppgifterna om betaltjänstleverantörer i betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret till Finansinspektionen.

Lag

om ändring av 8 kap. 1 och 2 § i bokföringslagen

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i bokföringslagen av den 30 december 1997 (1336/1997) 8 kap 1 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1312/2004, samt ändras 8 kap. 1 § 3 mom. och 2 § 3 mom., sådana de lyder i nämnda lag 1312/2004, som följer:

8 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Tillsyn över lagen

Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i

1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen och i finansinstitut som hör till deras konsolideringsgrupp,

2) sammanslutningar av andelsbanker som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001),

3) depositionsbankers säkerhetsfonder och insättningsgarantifonder som avses i kreditinstitutslagen samt i ersättningsfonder som avses i lagen om värdepappersföretag,

4) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007) och i finansinstitut som hör till deras konsolideringsgrupp,

5) fondbolag och placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder,

6) optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988),

7) betalningsinstitut som avses i lagen om betalningsinstitut (/),

8) försäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008),

9) arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997),

10) utländska försäkringsbolag som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995),

11) försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

12) försäkringskassor som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992),

13) pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995),

14) Pensionsskyddscentralen som avses i lagen om Pensionsskyddscentralen (397/2006),

15) lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbrukare (1280/2006),

16) sjömanspensionskassor som avses i lagen om sjömanspensioner (1290/2006),

17) försäkringsförmedlare som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005),

18) Trafikförsäkringscentralen som avses i trafikförsäkringslagen (279/1959),

19) Patientförsäkringscentralen som avses i patientskadelagen (585/1986),

20) Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund som avses i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

21) Miljöförsäkringscentralen som avses i lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998),

22) pensionsfonden som avses i lagen om statens pensionsfond (1297/2006),

23) kommunala pensionsanstalten som avses i lagen om kommunala pensioner (549/2003)

24) arbetslöshetskassor som avses i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984),

25) arbetslöshetsförsäkringsfonden som avses i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998),

26) Utbildningsfonden som avses i lagen om Utbildningsfonden (1306/2002),

27) försäkringsholdingsammanslutningar som avses i försäkringsbolagslagen,

28) konglomerats holdingsammanslutningar som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004),

29) bokföringsskyldiga som iakttar internationella redovisningsstandarder, så som närmare föreskrivs i 37 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

2 §

Bokföringsnämnd

— — — — —
 Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om bokföringsnämndens befogenheter och uppgifter tillämpas inte på bokföringsskyldiga som avses i 1 § 3 mom. 1—28 punkten eller på andra bokföringsskyldiga till den del det är fråga om tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 §. Bokföringsnämnden kan dock trots vad som anförs ovan ge utlåtanden om tillämpningen av standarderna till Finansinspektionen för dess tillsynsuppgift enligt 1 § samt till sådana bokföringsskyldiga som avses i 37 § i lagen om Finansinspektionen och som begärt utlåtande på det sätt som avses i lagrummet.
 — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

RSv 39/2010 rd — RP 172/2009 rd

Helsingfors den 9 april 2010
